

vedtage et saadant Forslag. Disse Mænd ere, hvad der allerede dengang Sagen tidligere var for, udførlig blev beviist, stillede aldeles som de øvrige Assessorer i Retterne, da de have de samme Forretninger og de samme Pligter og overhovedet som Embedsmand ganske ere stillede som de andre. Hvis Ministerens Forslag forkastes, saa vil det navnlig ramme Medlemmerne af den jydsk Overret, da mange af Assessorerne af denne Ret paa Grund af den langsomme Oprykning have siddet der 6, 7 à 8 Aar, før de ere blevne ansatte som virkelige Assessorer, ja at det vil blive et meget stort Tab for dem, naar hele denne Tjenestetid ikke skal medregnes. Jeg skal ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke er uvigtigt, at vi, ikke alene ved Lønningslovene, men ogsaa ved den hele Maade, hvorpaa vi modtage Forslag af denne Natur med Hensyn til Assessorerne, vise, at vi ere tilfunds i materiel Henseende at stille dem paa et saadant Standpunkt, som deres høist vigtige Kald tilfiger dem. For Tiden ere Assessorerne i mine Tanker lavere lønnede, end de burde være i Forhold til de overordnede administrative Embedsmand, thi et saa ansvarsfuldt og vigtigt Kald som det, en Overretsassessor indtager, bør lønnes høit, naar vi skulle være istand til at kalde de meest udmærkede Kræfter, vi have at raade over, til Retterne, istedetfor fortrinsviis at anvise dem Veien til administrative Embeder eller til at drage ud i Landet som Herredsfogder. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale det af den høitærede Justitsminister mod Udvalgets Fleertal stillede Forslag.

Monrad: Det forekommer mig dog ikke, at den ærede sidste Taler har fremstillet Sagen ganske nøiagtigt. Dengang Lønningsloven var for her i Thinget, blev der stillet et Endringsforslag, som gik ud netop paa det Samme, som nu er tilfigtet ved det Forslag, der er gjort i Finantsloven; dette Endringsforslag fandt imidlertid ikke egentlig nogen Understøttelse hos den høitærede Justitsminister. Han erklærede naturligtviis, saaledes som en Minister ikke godt kan Andet, at naar det blev givet, saa vilde han tage derimod, men han

gjorde dog opmærksom paa, at de fornemre Assessorer vare i en forskjellig Stilling fra den, de andre Assessorer indtog, og at det var Grunden til, at man ikke havde medtaget dem i Loven. (H. Hage: Men paa et andet Sted). Dette foregik her i dette Thing, og vi have altsaa ved Behandlingen af denne Sagelov forkastet det omtalte Endringsforslag. I Landstthinget kom det samme Endringsforslag frem, og der blev det saa taget tilbage, idet det blev yttret, at et saadant Forslag vilde komme frem under Finantsloven; naar vi imidlertid betragte Sagen saaledes, som den stiller sig efter dens Skæbne i dette Thing, saa synes det mig at være det Correcteste ikke at gaae ind paa det gjorte Forslag. Jeg skulde tvøvrigt for mit Bedkommende ikke i og for sig have Noget derimod, naar vi ikke havde havt det som et Endringsforslag til Lønningsloven og der havde forkastet det.

H. Hage: Ja, jeg skal ikke nægte, at det maaffee er det Correcteste, men det er ofte Tilfældet, at man bliver uretfærdig mod Personerne, naar man handler meest correct. Det hjælper kun lidet de Mænd, der lide derunder, om vi have handlet meget correct eller ikke; Spørgsmaalet er, om det er et billigt Krav, at disse Mænd faae dette Tillæg, eller ikke. Dette troer jeg maa være det Overveiende, om vi derved komme i en lille Modsigelse med os selv, kan ikke have stor Betydning.

Monrad: Ja Stillingen er jo den, at dengang Loven var for, fandt Ministeren ingen Anledning til at fremsætte noget Forslag i den omtalte Retning, og det er paa Grund deraf, efter den vigtige Regel, som jeg i det hele anseer det ønskeligt at følge, at det nemlig skal være fra Ministeriet, at saadanne Forslag skulle have deres Oprindelse — det er paa Grund deraf, at jeg mener, vi ikke bør gaae ind derpaa.

Grundtvig: Jeg skal i denne Henseende sige, at det forekommer mig, det havde været rigtigt, at den ærede Justitsminister, naar han er kommen til en anden Overbeviistning, enten siden forrige Gang eller paa et andet Sted,